

PEKLO U ČESKÉ LÍPY – 18. července

DOPRAVA: autobusem č. 400 od stanice metra C Střížkov (východ do ulice Vysočanské)

DÉLKA TRASY: cca 9,5 km

NÁROČNOST: nenáročná, rovinatá, svačinu s sebou (na trase není občerstvení)

Východištěm do kaňonovitého údolí [Pekla](#) byla autobusová zastávka **Sosnová-hlavní silnice**. Odsud jsme sledovali žlutou TZ směřující ke Skautské skále (283 m n. m.), kde začíná kaňonovité, asi čtyři kilometry dlouhé údolí **Robečského potoka – Peklo**, vytvořené vodní erozí v druhohorních hrubozrnných pískovcích (naučná stezka).

Cestou ze Sosnové jsme se zastavili nejprve u lesního památníku „pochodu smrti“ – obětí druhé světové války. Poté jsme lesními cestičkami, lemovanými rozličnými skalními útvary, došli k mohutnému skalnímu bloku, na jehož stěně je vyobrazen skautský znak. Skála a okolní prosvětlená loučka nám poskytly místo ke krátkému odpočinku.

---

*Pokud byste se vydali na vrchol [Skautské skály](#), naskytne se vám obdivuhodný výhled na část **České Lípy** s dominantním vrchem **Špičákem** (459 m n. m.), dole se modrají hladiny **Dubických rybníků** a před vámi se táhne hřbet **Kozla** (598 m n. m.). Opravdu nádherný, romantický pohled. Senzitivní lidé (citliví na vnímání energetických podnětů) brzo zjistí, že cosi není vpořádku. Začnou se brzy cítit vyloženě nepříjemně, počne se jich zmocňovat nevysvětlitelná úzkost, strach z něčeho neznámého a budou se snažit toto na pohled kouzelné místo rychle opustit.*

*U mnoha lidí je skála známá také pod přiléhavým jménem **Černá skála**, nebo také **Skála smrti**, neboť zde zemřelo (podle starousedlíků) 10-12 lidí. Některá úmrtí se připisují na vrub nešťastné náhodě, např. dole pod převisem najdeme pomníček mladého chlapce, který spadl ze skály pod vlivem alkoholu.*

Dál nás Peklem prováděla červená TZ. Romantické skály, jichž se svými chápavými kořeny drží malé, velké i mohutné stromy, jejichž vývraty a torza, čnějí k obloze; údolní potok hledající si cestu mezi balvany a překonávající mnoho překážek v podobě kmenů odumřelých stromů, které skončily na dně údolí – pro milovníka romantiky a čisté přírody ne Peklo, ale Ráj! Kaňon

končí u vysoké skalní stěny pod kterou jsme si prohlédli roubené budovy bývalého mlýna **Karba** a skalní obydlí, vytesaná v této mohutné skalní stěně. Obešli jsme skálu a užřeli vysoko nad sebou železniční viadukt překlenující robečské údolí. Tato úžasná, technicky náročná stavba, vznikla na konci 19. století současně s počátky železničních staveb v Čechách. Stojí opravdu za pozornost – ocelový viadukt s pěti pískovcovými oblouky o výšce 24 m, světlosti 12 m a celkové délce 209 m.

Zámeckou, kaštanovou, alejí jsme prošli do parku a prohlédli si řezbářská díla – různé sošky, jimž vévodí mohutný čert. Přes oplocení jsme si prohlédli malebný renesanční zámek **Zahrádky** ze 16. století, upravený do současné podoby na přelomu 19. a 20. století. Na autobusovou zastávku **Zahrádky-kříž** (cca 1,5 km) jsme došli pohodlnými polními alejemi. Autobus do Prahy jede každou hodinu. V případě potřeby je možné na něj počkat (občerstvit se) v nedaleké restauraci.

Během vycházky jsme měli možnost čerpat znalosti o krajině a přírodě z mnoha informačních panelů. Myslím, že to byla jedna z nejkrásnějších letošních vycházek a že se všem čtrnácti účastníkům líbila. Krásné počasí, příroda a příjemný kolektiv.